

ΤΗ ΚΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν, τὸν Ἀθλητὴν τὸν μέγαν, καὶ γενναῖον ὀπλίτην, Δημήτριον τὸν πᾶσαν τὴν τοῦ ἐχθροῦ, δυναστείαν πατήσαντα, τούτω βοῶντες ἐν πίστει. Ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν Χριστὸν Μάρτυρ ἰκέτευε.

Τὸν ἀριστεὰ τὸν θεῖον καὶ μιμητὴν τοῦ Χριστοῦ, τὸ τῆς ἀγνείας κάλλος, τὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων, Δημήτριον τὸν μέγαν πάντες πιστοὶ, ἐν ὧδαῖς εὐφημήσωμεν, ἀγιαζομενοὶ σώματα καὶ ψυχὰς, ἐν τῇ μνήμῃ τῇ ἐνδόξῳ αὐτοῦ.

Θεσσαλονίκη χορεύει ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου, καὶ συγκαλεῖται πάσας, τῶν πιστῶν τὰς χορείας, Δημήτριε τρισμάκαρ, τελέσαι τὴν σὴν, φωτοφόρον πανήγυριν, οἷς καὶ ἡμεῖς συνελθόντες ἀσματικῶς, εὐφημοῦμεν τοὺς ἀγώνάς σου.

Καὶ τρία τοῦ Ἁγίου Νέστορος

Ἦχος πλ. δ'

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Νέστορ Ἀθλητὰ μακάριε, τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, σεαυτῷ περιθέμενος, αἰσθητῶς Λυαίῳ μὲν, συμπλακεῖς τοῦτον ὠλεσας, ταῖς ἀοράτοις δὲ τὸν ἀόρατον, λαβαῖς Βελίαρ σὺ συνεπόδισας, καὶ ἐθανάτωσας, νίκης διαδήματι ὅθεν τὴν σὴν, κάραν ἐστεφάνωσεν, ὁ μεγαλόδωρος.

Λόγοις ἐνθέοις νευρούμενος, Νέστορ σοφὲ ἀληθῶς, Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος, ἀλαζόνα τύραννον, ἀνδρικῶς ἐθανάτωσας, καὶ τὸν θανόντα καὶ Ἄδην λύσαντα, ὁμολογήσας Θεὸν ἀθάνατον, θάνατον ἄδικον, καθυπέστης ἐνδοξε, ὅθεν ζωὴν, χαίρων ἀτελεύτητον, ἐκληρονομήσας.

Θεῖος νεανίας πέφυκας, σώματος ὦρα σοφέ, διαπρέπων καὶ χάριτι, θεϊκῆ κοσμούμενος, καὶ ῥώμῃ σεμνυνόμενος. ὅθεν Λυαίου λύσας τὴν δύναμιν, τῇ δυναστεία τοῦ, Παντοκράτορος, χαίρων ἐνήθλησας, καὶ χοροῖς ἠρίθμησαι τῶν ἀθλητῶν, οἷς συναγαλλόμενος, ἡμῶν μνημόνευε.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου ἀυγάζεται ἀκτίσι, καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἄνθεσιν ὠραῖζομένη, Δημήτριε βοᾷ σοί, θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότατε, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Ἦχος β'

Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Μύρον τὸ νοητὸν, σὲ Μάρτυρ καταθέλξαν, πρὸς ἀρετῶν τὰ μύρα, διήγειρε καὶ μύρα, βλύζειν ἀφθόνως δέδωκε.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὠσει κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Εὗγε τῆς καλλονῆς, τοῦ μύρου τῆς σαρκός σου. ὑπέρευγε τοῦ μύρου, τοῦ τῆς ψυχῆς σου Μάκαρ, οὗ πὲρ ἐκεῖνο γνῶρισμα.

Στίχ. Περφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσι.

Εἰς βόθρον τὸν Σατάν, ὃν ὄρυξέ σοι Μάκαρ, ἐμβεβληκῶς γενναίως, ἀπέπνιξας τελείως, τοῖς ποταμοῖς τῶν μύρων σου.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Μύρου τοῦ νοητοῦ, ἀξία μυροθήκη, γεγεννημένη Κόρη, παθῶν μὲ δυσωδίας, ἀπάλλαξον πρεσβείαις σου.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ'

Μέγαν εὖρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέμαχον ἢ οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροποῦμενον. Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἅγιε, Μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Ὁ Μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγκύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου Νέστορος ὁ παρών.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ'

Ἄρματα Φαραῶ

Ἄρματι φλογερῶ, τῷ σῶ αἵματι Σοφέ, χαίρων ἐπιβέβηκας, καὶ πρὸς οὐράνιον ὕψος, ἔνθα Ἰησοῦς τὸ ἄχρονον φῶς, μετὰ χαρὰς ἀνελήλυθας.

Θώρακα νοητόν, τὸν τῆς πίστεως σαυτῶ, Νέστορ περιθέμενος, καὶ τὸν Σταυρὸν ὡς δόρυ ἔχων ἐν χερσὶ, τὰς τοῦ ἐχθροῦ, στεερῶς συνέκοψας φάλαγγας.

Ζέσει τῆς τοῦ Χριστοῦ, κρατυνόμενος στοργῆς, ἔνδον εἰσεπήδησας, ἐν τῷ σταδίῳ καὶ πάσας, ἔλυσας Λυαίου μηχανάς, καὶ νίκης τρόπαιον ἔστησας.

Θεοτοκίον

Συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τὸν συνάναρχον Πατρί, ἔτεκες ἀπεύρανδρε, ὑπερφυῶς κατὰ σάρκα, μείνασα παρθένος ὄντως Ἀγνή, διὸ σὲ πάντες γεραίρομεν.

Ὦδὴ γ'

Ὁ στερεῶν βροντὴν

Δυναμῶθεις τῷ κράτει τῆς ἰσχύος, τοῦ τοὺς μοχλοὺς συντρίψαντος, καὶ τὰς τοῦ Ἄδου πύλας, σπουδῆ εἰς τὸ στάδιον εἰσηλθες, καὶ κραταιῶς συνέτριψας, ἐχθροῦ μηχανήματα.

Ὁ παλαιὰς ἀπάτης ἀρχηγέτης, πρὸ τῶν ποδῶν σου ἤπλωται, νεανικῶς γὰρ πρὸς ἐκτομὴν, προσεχώρησας τοῦ ξίφους, Νέστορ Μαρτύρων καύχημα, διὸ εὐφημούμεν σε.

Προκαταλύσας θράσος παρανόμων, Θεῶ θυσίαν ἔθυσας, Μάρτυς τὸ αἷμά σου ἀμοιβήν, ἱερὰν αὐτῶ παρέχων, διὸ σὲ ἀντημείψατο, πλουσίοις χαρίσμασι.

Θεοτοκίον

Τὴν ἐξ, Ἀδάμ τοῦ γένους ἀμορφίαν, ἐπεισαχθεῖσαν βρώματι, κυοφορούμενος Ἰησοῦ, ἐν γαστρὶ τῆς Θεοτόκου, ὑπερφυῶς ἀνέπλασας, τὸ πρῶτον κάλλος δούης ἡμῖν.

Ὁ Εἰρμός

«Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα, στερεώσόν με Κύριε, ἵνα ὑμῶ σὲ εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθείς

Οὗ κατεπλάγης τῶν ἐχθρῶν τὴν μανίαν, οὐκ ἐδειλίασας σαρκὸς ἀλγηδόνας, ἀλλ' ἀπτοήτως ἔδραμες πρὸς πάλιν Σοφέ, φέρων τὸ ὑπέρμαχον, τοῦ Σταυροῦ θεῖον ὄπλον, ὅθεν τὸν ἀλάστορα, παρευθὺς θανατώσας, ἐθανατώθης Νέστορ καὶ ζωῆς, κατηξιώθης Χριστῶ παρ ἰστάμενος.

Θεοτοκίον

Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀυλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἀγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου, σαρκικῶς, ὁ Θεὸς γάρ, ὄντως ἐβασίλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ συνετῶς νὺν ψάλλομεν αὐτῶ, ὃν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὦδὴ δ'

Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς

Δημητρίου κατανασθεις, ταῖς φωτοβόλοις διδασκαλίαις, τῆς Ἑλλήνων ματαιότητος, τὴν ἀχλὺν διέφυγες, καὶ μαρτυρίου φέγγος ἀπήστραψας.

Ἀπιστίας τὴν ἀλμυράν, ταραξίας θάλασσαν γλυκασμῶ σου, τῆς νοστήμου Νέστορ πίστεως, ἀσεβῶν στρατεύματα, βυθῶ τῶν σῶν αἱμάτων ἀπέπνιξας.

Φυτευόμενον πρὸς ζωὴν, ἐδείχθης δένδρον τῆ εὐκαρπία, διατρέφων τῶν ἀγώνων σου, τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα, Νέστορ Χριστοῦ Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον

Καθαρτήριόν μοι γενοῦ, ἀμαρτημάτων, καὶ δὸς μοι χεῖρα, βοηθείας κινδυνεύοντι, Παναγία Δέσποινα, Χριστιανῶν βεβαία ἀντίληψις.

Ὦδὴ ε'

Ὁρθρον φαεινὸν ἡμῖν

Ἄογοις θείας γνώσεως, τὴν διάνοιαν καταρδευθεῖς, μαρτυρίου στάχυν ὄριμον, ἔνδοξε Νέστορ ἐβλάστησας.

Νόμοις τοῖς τῶν λογῶν σου, ὦ Δημήτριε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθείας τὸ ἀνομημα, ὁ Νέστωρ τὸ μέγα κατέπαυσεν.

Ἐχθρὸν πρὸς ὀρώμενον, συμπλεκόμενος τὴν τοῦ Θεοῦ, ἀοράτως συμμαχίαν, ἐκέκτησο Νέστορ ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον

Χαῖρε ἢ κυήσασα, τὸν Θεὸν ἄνευ σπορᾶς, χαῖρε μόνη Θεομητορ πανάχραντε, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὦδὴ ς'

Ζάλη με λογισμῶν

Σφραγίδι σημανθείς σου τὴν καρδίαν, γενναίως κατέτρωσας τῶ δόρατι τῆς ἀνδρείας, τὴν καρδίαν Λυαίου Ἀθλητά, καὶ χαίρων θανατοῦσαι, διὰ τὴν πάντων ζωὴν.

Νυμφίος ἐκ παστάδος τῆς σαρκὸς σου, Νέστορ ἐκπεπόρευσαι, στολαῖς ταῖς ἐξυφανθείσαις, ἐξ αἱμάτων σου Μάρτυς ἱερῶν φαιδρῶς ὠραῖσμένος, καὶ τῶ Δεσπότη παρέστης Χριστῶ.

Ἵψώσας ἐπὶ πέτραν σοῦ τοὺς πόδας, εὐσεβείας ἔστησε, Χριστὸς τῆς ζωῆς ἡ πέτρα, καὶ κατεύθυνε Νέστορ πρὸς αὐτόν, τὰ διαβήματά σου, καὶ τοὺς ἐχθρούς σου κατήσχυνε.

Θεοτοκίον

Ῥῆξον μου τὰς σειρὰς τῶν ἐγκλημάτων, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν αἶροντα τὴν τοῦ κοσμοῦ ἀμαρτίαν, Παρθένε Μαριάμ, ἐν σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας, τῆς σωτηρίας ἀνέθηκα.

Ὁ Εἰρμός

«Ζάλη μὲ λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με, ἀμέτρων πλημμυλημάτων, ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθέ, προφθάσας διάσωσόν με».

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Ἀθλήσας καλῶς, ἀθάνατον τὴν εὐκλειαν, κεκλήρωσαι νῦν, καὶ στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Δεσπότη γέγονας, ταῖς εὐχαῖς Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος, σὺν αὐτῷ οὖν Νέστορ σοφέ, πρεσβεύων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Ῥώμη Θεοῦ ἀθλήσας, παμμακάρ, νικηφόρος ἐδείχθης, τὸν ἐχθρὸν τοῖς ποσὶ καταπατήσας, δεδόξασαι, στεφανίτης σὺν ταῖς χορείαις τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων Νέστορ ἐφάνης, καὶ Ἀαρῶν υπερήρθης Χριστοῦ Ἀθλητά, σὺν Ἄβελ αἶμα τὸ θεῖον σου προσενέγκας, καὶ θρόνω θεῖω τοῦ κτίσαντος παρεστῶς, σὺν Ἀγγέλων τοῖς τάγμασι, πρεσβεύων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνος, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Στίχοι

- Ὅμοῦ Λυαῖον καὶ λύμην τὴν τῆς πλάνης,
- Κτεῖνας ὁ Νέστωρ, τέμνεται διὰ ξίφους.
- Εἰκάδι ἐβδομάτη ἀποκέρσαν Νέστορα κεδνόν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καπιτωλίνης, καὶ Ἐρωτηίδος.

Στίχοι

- Κτείνουσι δούλην ἐκ ξίφους καὶ κυρίαν,
- Δούλας Τριάδος, τῆς ἀληθοῦς Κυρίας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι

- Ὁ Κυριακος, ἐκλιπῶν γῆν καὶ βίον,
- Πρὸς αὐτὸν ἦκει Κύριον τῶν κυρίων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Πρόκλης, συζύγου τοῦ Πιλάτου.

Στίχοι

- Ἐχειπαρεστῶσάν σε, Πρόκλα Δεσπότης,
- Ὁ Πιλάτω πρὶν σῶ παραστάς συζύγω.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μωσεῖ

Ὁ καταυγάσας τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, ἀκτίσι τῶν ἀγώνων τοῦ, Ἀθλοφόρου, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς ἀσεβείας κατασβέσας τὴν φλογα, τὴ δρόσω τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς Νέστορ, Εὐλόγητός εἰ μέλπεις νῦν, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θυσία ζῶσα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, Κυρίω προσαγόμενος Μάρτυς Νέστορ, Εὐλογητὸς εἶ ἔκραζες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Αγιωτέρα Χερουβίμ ἀνεδείχθης, τεκοῦσα υπεράγιον Θεὸν Λόγον, Ὑπεραγία Δέσποινα, τὸν ἡμᾶς ἀγιάζοντα.

Ὦδὴ η'

Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ

Γῆ τὸ αἷμά σου τὸ σεπτόν, ἐδέξατο χυθὲν ὑπὲρ Χριστοῦ, οἱ οὐρανοὶ δὲ τὴν ψυχὴν, ὥσπερ νύμφην ὠραϊσμένην, Μαρτύρων χορεῖται, καὶ Δικαίων ἀπάντων τὰ πνευματα, ἐν ἀγαλλιάσει, ὑπήντησάν σοι Μάρτυς.

Ὡ ψυχῆς σου θεοφιλοῦς, τὸν θάνατον τὸν πρόσκαιρον, οὐδὲν ἠγησαμένης, τὸ δὲ ζῆν ἐν Κυρίῳ ἐκλεξαμένης! ὦ θείας ἀνδρείας, ἐχθρῶν κραταιότητα, τῶν μὴ ὁμολογούντων Χριστὸν στηλιτευσάσης!

Τὸν ἀγῶνά σου τὸν καλόν, ἠγώνισαι τὸν δρόμον ἀληθῶς, Νέστορ τετέλεκας σοφέ, καὶ τετήρηκάς σου τὴν πίστιν, λοιπὸν σοὶ τὸ στέφος, τὸ τῆς δικαιοσύνης ἀπόκειται, ὅπερ παρέξει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Οὐ πτοοῦμαι τοῦ δυσμενοῦς, τὰ θήρατρα σὲ ἔχων βοηθόν, οὐ φοβηθήσομαι κακά, σοὶ προστρέχων Θεοκυῆτορ, ἐν σοὶ γὰρ καυχῶμαι, καὶ ἐν σοὶ ὑπερβήσομαι Πάναγνε, τεῖχος ἀμαρτίας σωθεῖς τῆ σὴ πρεσβεία.

Ὁ Εἰρμὸς

«Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, φῶς καὶ σκότος, ψυχὸς καὶ καύσων, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὦδὴ θ'

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα

Πορφύραν ἐξ αἱμάτων, βεβαμμένην σου ἱερῶν, φορέσας καὶ κατέχων δεξιὰ ὥσπερ σκῆπτρον τὸν Σταυρόν, συμβασιλεύεις τῷ Χριστῷ, Νέστορ μακάριε.

Πέπειρος βότρυς ὄφθης, τῆς ἀμπέλου τῆς νοητῆς, ληνοὶς δὲ μαρτυρίου ἐκθλιβεῖς, κατανουξέως ἡμῖν, οἶνον ἀνέβλυσας πιστοῖς, Νέστορ πολυάθλε.

Χορευῶν μέτ' Ἀγγέλων, πρὸ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ, καὶ δόξης ἀπολαύνων τῆς αὐτοῦ, τῶν τελούντων σου πιστῶς, Νέστορ τὴν μνήμην τὴν σεπτὴν, αἰεὶ μνημόνευε.

Θεοτοκίον

Φωτὸς ὄφθης δοχεῖον, τοῦ σκεδάσαντος τὴν ἀγλύν, τῆς πάλαι ἀγνωσίας ἀληθῶς, ἀγιάσματος σκηνή, χρυσοῦ λυχνία οὐρανῶν, ὑψηλοτέρα Ἀγνή.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ὅτι ἐποίησέ μοί, μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν, τοῖς φοβουμένοις αὐτόν».

Ἐξαποστειλάριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Λυαίου τὴν ἀπόνοιαν, καὶ μανιώδη ἔπαρσιν, τὴ τοῦ Σταυροῦ δυναστεία, καὶ ταῖς εὐχαῖς Δημητρίου, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, καθεῖλες Νέστορ πρότερον, τὰ πάθη τροπωσάμενος, καὶ Μάρτυς ἄριστος ὄφθης, Χριστοῦ σοφὴ ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον

Συνήθως τὰ ἐλέη σου, φιλάγαθε πανύμνητε, καὶ τοὺς πολλοὺς οἰκτιρμούς σου, δεῖξον καὶ νῦν Θεοτόκε, ἐκ πάσης περιστάσεως, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, πάντας ἡμᾶς ἐξαίρουσα, τῆς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ τε, τῆς φοβεραῦς λυτρομένη.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, ἅπερ εἶπομεν χθὲς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὅρθρου, καὶ Απόλυσις.